

WEERSPIEGELING.

Onze ogen zijn de spiegel van de ziel, zo zegt het spreekwoord.

En dat kunnen wij geloven!

Want immers, als je in regen plassen kijkt, komt toch van de onderkant van alles boven?

De wolken in de lucht, oneindig blauw, gras de vogels en de bloemen de bomen, als je dat in het nat weerspiegeld ziet, lijkt alles anders, het lijken beelden uit je dromen...

Hoogte wordt diepte, een bodemloze put, de mensen hebben de realiteit totaal verloren.

De wereld op zijn kop, is wat je ziet..., maar daarom boeiender dan ooit te voren.

Een hemel lichaam, zon maan en sterrenpracht, flonkeren aan het firmament.

Zie in stil koele meren, als sprookjesachtig licht van zilverachtig goud een onderaardse schat

ontstaan in hoger sferen, en als je blik weer opwaarts richt voel je bewondering, eerbied door

je stromen Je kleinheid bij de macht van de natuur...Een blijk van dankbaarheid zal in je ogen

komen!En... veteraan dit sterk poëtisch beeld heb jij waarschijnlijk onbewust ook eens ervaren.

Want op de reis naar de verre tropen landen, beroerde het maanlicht over de zee, jouw ziele snaren. Wat werd er toen weerspiegeld in jouw blik,was de weemoed, daar je huis en haard

moest achter laten? Of avontuur! Omdat je nog niet wist

WAT DE TOEKOMST BRENGEN ZOU VOOR INDIE SOLDATEN? Eenmaal daar kwam eerst verwondering over al die nieuwe nooit ervaren dingen.

Het landschap, de hitte het vreemde om je heen, zoveel indrukken, weer spiegelingen.

Maar later langzaam komt verandering, sluipschutters, acties, geweld beheersen dan je leven

Je ziet het leed en voelt de eenzaamheid.Indringende beelden zijn je altijd "bij" gebleven

Patrouille lopen dat vergeet je nooit! De angst, bedreiging het gevaar van donkere nachten,

de beklemming die je toen bevangen hield, weer spiegelt nu nog in je ogen en gedachten.

In troebel water geen weerspiegeling, als jij het sneuvelen van je sobats moet verwerken, dan

worden je ogen dof van ziele pijn.En kan je daar door je verdriet niet laten merken, men bracht het droevig nieuws aan het ouderlijk huis, Uw zoon komt niet meer thuis! Hij moest de prijs

betalen!

En de ogen van de moeder, zonder hoop hebben nooit meer zo als vroeger kunnen stralen!

Toen jij terug kwam in het Vaderland werd jij tot in je ziel gekwetst door voor oordelen!

Geen inkomen,geen kleding geen werk je werd met de rug aan gekeken. Je werd voor moordenaar uitgescholden,je had volgens velen tropen kolder,en had geslacht ziekten je kreeg geen luisterend oor! Waar jij van wakker lag, kon je met niemand delen.

Maar je zette door, en ging je eigen weg, toch kon je moeilijk aan het oude leven wennen.

Vroegere contacten vielen stil en stroef. Het na oorlogse Vaderland leek jou niet meer te kennen.

Maar als je onder lot genoten bent weer spiegelt een bij zonder lichtje in je ogen.

Dat is de vlam van vriendschap en begrip, en die sterke sobat band heeft jou nog nooit bedrogen.

Je bent nu ouder veteraan, en weer spiegeling verandert in bespiegelingen.Je blikt terug en vraagt waarom? En waarom men zweeg....Toen ruim 6000 man voor het Koninkrijk de dood

gingen!.En ieder jaar sta jij daar weer bij stil! Want het leger staat nog aan getreden! En bij het herdenken vraagt de veteraan,RESPECT voor Jan Soldaat.

In het heden, en verleden.....!!!!

Gedicht voor gedragen op de veteranen dag in Dalen op 2 Juli zaterdag 2005.

**Alleen de echte veteraan begrijpt deze weerspiegeling van mevr. Steenstra
Jan Soldaat, moest naar de tropen, voor 75 cent per dag, en 25 cent gevaren geld!
Je kreeg het uit betaald in Roepia, s Een flesje bier koste in die tijd 30 Roepia, s
tel uit je winst. Een maand in het ruim van een schip slapen, met hangmatten boven
elkaar gestapeld, tot wel 10 hoog!!!! Weinig ventilatie. Je was 19 jaar, en het vaderland
deed een beroep op je.
De bewapening? Je Enfield geweer uit WO II was al heel wat!!
Jaren werd je met de rug aangekeken toen je terug kwam, je had geen werk, geen
uitkering
Je moest teren op je ouders die het ook lang niet breed hadden in die tijd.
Wat een tegenstelling met nu.....
En dan die 6450 doden!!!! Niemand beseft in deze tijd wat er toen gebeurde!!!!
En dit wilde ik wel even kwijt..... Jan F. van Klinken Indie Veteraan**